

Người công chính sẽ sống nhờ đức tin

Người công bình 'sống nhờ đức tin' hay 'sống nhờ mọi lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời'? Giờ đây, Đức Kitô là đức tin đã được bày tỏ (Gl 3,24), động từ nhập thể, do đó, ý chí công chính được Đức Kitô sống (Rm 10: 8). Mọi người đã sống lại với Đấng Christ là bởi vì họ sống bằng đức tin, và nhà tiên tri Ha-ba-cúc làm chứng rằng những người sống bằng đức tin là công bình.

Người công chính sẽ sống nhờ đức tin

“Đi với ai không thực hành, nhưng tin vào Đấng xưng công bình cho kẻ ác, thì đức tin của người ấy được coi là công bình”
(Rô-ma 4: 5)

Giới thiệu

Sự giới thiệu của sứ đồ Phao-lô gây ấn tượng khi ông khẳng định rằng “Đức Chúa Trời xưng công bình cho kẻ ác” (Rô-ma 4: 5). Dựa vào điều gì Chúa biện minh cho kẻ ác? Làm sao Đức Chúa Trời, là người công bình, lại có thể tuyên bố bất công một cách công bình? Làm thế nào để làm điều đó mà không ảnh hưởng đến công lý của chính bạn? Nếu Chúa nói: “... Ta sẽ không biện hộ cho kẻ ác” (Xh 23: 7), làm sao sứ đồ cho dân ngoại lại có thể cho rằng Đức Chúa Trời xưng công bình cho kẻ ác?

Ân điển và niềm tin

Câu trợ lời rợt đơn giản: Đức Chúa Trời biện minh (tự do) cho tội nhân bởi ân điển tuyệt vời của Ngài! Mặc dù câu trợ lời rợt đơn giản, câu hỏi vắn là: làm thế nào Ngài làm được điều này? Câu trợ lời cũng rợt đơn giản: bởi niềm tin "... dến chúng ta đến với Đức Kitô, để chúng ta được xưng công bình bởi đức tin" (Gl 3,24).

Ngoài việc Đức Chúa Trời biện minh cho kẻ ác, chắc chắn rằng con người được xưng công bình bởi đức tin "Vì vậy, được xưng công bình bởi đức tin, chúng ta được bình an với Đức Chúa Trời nhờ Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta; nhờ đó chúng ta cũng có một lối vào bằng đức tin vào ân sủng này mà chúng ta đang đứng; và chúng tôi khoe mình trong hy vọng về sự vinh hiển của Đức Chúa Trời" (Rô-ma 5: 1-2).

Đức Chúa Trời có biện minh vì sự tin cậy mà con người đặt nơi Ngài không? Niềm tin của con người có phải là thực thế biện minh?

Câu trợ lời được tìm thấy trong Rô-ma 1, câu 16 và 17:

"Vì tôi không hổ thẹn về (phúc âm của Đấng Christ,) vì đó là (quyền năng của Đức Chúa Trời) để cứu rỗi mọi người tin; đầu tiên từ người Do Thái, và cũng từ tiếng Hy Lạp. Bởi vì (trong đó sự công bình của Đức Chúa Trời được khám phá từ đức tin đến đức tin,) như lời chép: Nhưng người công bình sẽ sống bởi đức tin" (Rô-ma 1:16 -17).

Mặc dù trong Cựu Ước, Đức Chúa Trời đã nhiều lần nói với các quan xét của Y-sơ-ra-ên rằng họ nên biện hộ cho người công bình và lên án kẻ ác, và tuyên bố về chính Ngài: "... Ta sẽ không biện hộ cho kẻ ác" (Xh 23: 7), sứ đồ Phao-lô dùng Ha-ba-cúc nói: 'Người công bình sẽ sống bởi đức tin', để minh chứng rằng Đức Chúa Trời biện minh cho kẻ ác!

Đức Chúa Trời xưng công bình con người qua Đấng Christ

Qua sự quan sát mà sứ đấng Phao-lô nói với Ha-ba-cúc, rõ ràng là đức tin không ám chỉ sự tin cậy của con người, mà là với Đấng Christ, đức tin đã được bày tỏ.

“Nhưng trước khi đức tin đến, chúng tôi đã bị tuân theo luật pháp, và bị đóng chặt vào đức tin cần được thể hiện” (Gl 3:23).

Đức tin nào sẽ được thể hiện? Phúc âm của Đấng Christ, là quy định năng của Đức Chúa Trời, là đức tin được thể hiện cho loài người. Phúc âm là đức tin mà các Cơ đấng nhân phải phải đều (Ga 1: 3). Sứ điệp phúc âm là sự rao giảng đức tin (Gl 3: 2, 5). Phúc âm là đức tin, qua đó ân sủng đã được bày tỏ “Vì nhờ ân điển mà anh em được cứu, nhờ đức tin; và điển này không đến từ bạn, nó là (quà tặng từ Đức Chúa Trời “) (Ê-phê-sô 2: 8).

Phúc âm không đến từ bất kỳ người nào, nhưng đó là món quà của Đức Chúa Trời “Nếu bạn biết sự ban cho của Đức Chúa Trời và ai đang xin bạn: hãy cho tôi uống, thì bạn sẽ xin người, và người sẽ ban cho bạn nước hằng sống” (Giăng 4:10).

Đấng Christ là món quà của Đức Chúa Trời, là chìa khóa của việc rao giảng đức tin, qua đó con người được vào ân điển này. Vì vậy, khi Kinh Thánh nói rằng không có đức tin thì không thể làm đẹp lòng Đức Chúa Trời, phải nói rằng đức tin đẹp lòng Đức Chúa Trời là Đấng Christ, đức tin phải được bày tỏ, chứ không phải như nhiều người nghĩ, đó là sự tin cậy của con người. (Dt 11: 6).

Người viết cho người Hê-bơ-rơ, trong câu 26 của chương 10 chứng minh rằng không có sự hy sinh nào sau khi nhận được sự hiểu biết về lễ thật (phúc âm) và do đó, Cơ đấng nhân không thể từ chối sự tự tin mà họ có, là sự phạm của đức tin (phúc âm). (Hê 10:35), vì sau khi làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời (tức

là tin vào Đấng Christ), họ phải kiên nhẫn để đạt được lời hứa (Hê 10:36; 1 Giăng 3:24).

Sau khi trích dẫn Ha-ba-cúc, người viết cho người Hê-bơ-rơ tiếp tục nói về những người sống theo đức tin (Hê-bơ-rơ 10:38), nghĩa là những người như Áp-ra-ham được xưng công bình bởi đức tin đã được bày tỏ.

“Bây giờ, như Kinh Thánh thấy trước rằng Đức Chúa Trời sẽ công chính dân ngoại bằng đức tin, trước tiên Ngài đã loan báo phúc âm cho Áp-ra-ham rằng: “Mọi dân tộc sẽ được phước trong anh em” (Ga-la-ti 3: 8).

Mọi thứ đều có thể đi với Chúa

Áp-ra-ham được xưng công bình vì ông tin rằng Đức Chúa Trời sẽ cung cấp Dòng dõi, điếu không thể xảy ra trong mắt ông, cũng như trước mắt loài người, Đức Chúa Trời biện minh cho kẻ ác.

“Bây giờ, những lời hứa đã được thực hiện cho Áp-ra-ham và dòng dõi của ông. Người không nói: Và với dòng dõi, như nói về nhiều người, nhưng nói về một người: Và với dòng dõi của anh em, tức là Đức Kitô” (Gl 3,16).

Đấng Christ là nền tảng vững chắc của những điếu được mong đợi và là bằng chứng của những điếu không được nhìn thấy. “Giờ đây, đức tin là nền tảng vững chắc của những điếu hy vọng, và là bằng chứng cho những điếu không thấy. Bởi vì người xưa đã lấy được một lời chứng” (Dt 11: 1-2), vì người công chính sống và nhận được một lời chứng rằng mình đã đẹp lòng Đức Chúa Trời qua Đấng Christ (Tít 3: 7).

Lời mà Áp-ra-ham đã nghe là điếu tạo ra niềm tin của tộc trưởng, bởi vì “Nhưng nó nói gì? Lời ở cùng bạn, trong miệng và trong lòng bạn; đây là lời đức tin mà chúng tôi rao giảng...” (Rm 10: 8), kể từ “Vậy đức tin là do nghe, và nghe bởi lời của Đức Chúa Trời” (Rô 10:17). Nếu không nghe lời đến từ Đức Chúa

Trời, sẽ không bao giờ có sự tin tưởng của con người vào Đức Chúa Trời.

Yêu t^o tạo ra sự xưng công bình là lời của Đ^ong Christ, vì nó chứa đựng quyền năng của Đức Chúa Trời khi^on người ta có th^o biện hộ cho k^o ác.

“Ph^oi bi^ot: Nếu bạn xưng bằng miệng với Chúa Jêsus, và tin trong lòng rằng Đức Chúa Trời đã khi^on Ngài từ k^o chết s^ong lại, thì bạn sẽ được cứu. Vì trong lòng người ta tin cho sự công chính, và bằng miệng mà xưng tội đ^o được cứu r^oi ”(Rm 10,9-10).

Khi con người nghe phúc âm và tin tưởng, họ nhận được quyền năng đ^o được cứu r^oi (Rô-ma 1:16; Giăng 1:12), và khám phá ra sự xưng công bình, vì họ từ chết sang sự s^ong vì tin vào đức tin (Rô-ma 1:17). Nhờ phúc âm mà con người tr^o thành con cái của Đức Chúa Trời “Vì anh em đ^ou là con Thiên Chúa nhờ đức tin vào Đức Kitô Giê-su” (Gl 3,26; Gioan 1:12).

Sức mạnh của chúa

Tại sao sứ đ^o Phao-lô có can đ^om tuyên b^o rằng Đức Chúa Trời làm đ^ou mà chính Ngài đã c^om các quan xét của Y-sơ-ra-ên làm? B^oi vì họ đã không có sức mạnh c^on thi^ot! Đ^o làm một đ^ou b^ot công chính đáng, c^on ph^oi có quyền năng như Chúa Giê-su đã chứng t^o trong việc chữa lành một người bại liệt sau khi tha tội cho anh ta.

“Giờ anh em có th^o bi^ot Con Người có quyền trên mặt đ^ot đ^o tha tội (Người đã nói với người bại liệt), nên Th^oy b^oo anh em hãy đứng dậy, vác giường đi và v^o nhà” (Lc 5: 24).

Biện minh cho đức tin là quyền năng của Đức Chúa Trời “... đ^o nhờ đức tin mà chúng ta được xưng công chính” (Gl 3,24), vì khi một người tin rằng mình được r^oa tội trong cái chết của Đức Kitô (Gl 3,27), nghĩa là người ^oy vác thập giá mình, chết

và chôn. “Hay là bạn không biết rằng tất cả những ai đã chịu phép báp têm trong Chúa Giêsu Kitô đều được rửa tội trong cái chết của Người?” (Rô-ma 6: 3). Bây giờ, kẻ đã chết và được xưng công bình, đang ở trong tội lỗi! (Rô-ma 6: 7)

Nhưng, tất cả những ai tin và chết với Đấng Christ, cũng tuyên xưng Đấng Christ theo những gì họ đã nghe và đã học.

“Vì lòng mà tin cho sự công chính, và bằng miệng mà tuyên xưng để được cứu rỗi” (Rm 10,9-10).

Bây giờ, ai xưng nhận Đấng Christ là vì ngoài việc chịu phép báp têm trong Đấng Christ, người ấy đã mặc lấy Đấng Christ. Sự thú nhận là thành quả của môi miệng tạo ra những người có liên hệ với Oliveira thực sự “Vì bao nhiêu anh em đã (chịu phép rửa) trong Đức Kitô, là anh em đã mặc lấy Đức Kitô” (Gl 3,27); “Vậy, chúng ta hãy luôn dâng của lễ ngợi khen Thiên Chúa, tức là trái môi xưng danh Người” (Dt 13:15); “Ta là cây nho, các người là cành; ai ở trong ta và ta ở trong người ấy, thì sinh nhiều trái; bởi vì không có ta, anh em không thể làm gì được (...) Cha tôi được tôn vinh vì điều này, rằng anh em sinh nhiều trái; và như vậy, các người sẽ là môn đệ của ta” (Giăng 15: 6, 8).

Chúng có mà Đức Chúa Trời ban cho con người đó chết rơi vào những người sau khi được chôn cất, mặc lấy Đấng Christ, tức là chết những người đã sống lại với Đấng Christ mới được tuyên bố là công bình trước mặt Đức Chúa Trời. Chết những người được tạo ra một lần nữa, tức là những người sống nhờ đức tin (phúc âm) mới ở trước mặt Chúa.

“Người công chính nhờ đức tin mà sống” (Hc 2: 4).

Người công chính sẽ sống dựa trên đức tin, tức là đức tin đã được bày tỏ và chúng ta đang rao giảng (Rô-ma 10: 8). Mọi người đã sống lại với Đấng Christ là bởi vì họ sống bằng đức tin, và nhà tiên tri Ha-ba-cúc làm chứng rằng những người sống bằng đức tin là công bình.

Vì vậy, bất cứ ai không tin tưởng vào hành động của chính mình, nhưng tin tưởng vào Thiên Chúa là Đấng công minh, thì niềm tin của họ được coi là công lý. “Đi với ai không thực hành, nhưng tin vào Đấng xưng công bình cho kẻ ác, thì đức tin của người ấy được coi là công bình” (Rô-ma 4: 5); “Và ông ấy đã tin vào CHÚA, và ông ấy đã tính nó bằng sự công bình” (Sáng 15: 6), bởi vì tin rằng con người được đấng hình với Đấng Christ khi chết và sống lại bởi quyền năng của Đức Chúa Trời, con người mới được tạo ra. và được Đức Chúa Trời tuyên bố là công bình.

Lời của Chúa là đức tin được bày tỏ, và tất cả những ai tin vào lời ấy sẽ không bị nhảm lộn. “Như có lời chép rằng: Này, ta đang đặt ở Si-ôn một chướng ngại và một tảng đá tai tiếng; Và mọi người tin vào điếu đó sẽ không bị nhảm lộn” (Rô-ma 9:33), tức là trong phúc âm, tức là quyền năng của Đức Chúa Trời, sự công bình của Đức Chúa Trời được khám phá, tức là đức tin (phúc âm) trong đức tin (tin) (Rô-ma 1: 16-17).

Người công bình sẽ sống nhờ Đấng Christ, vì mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời, thì con người sẽ sống, tức là không có Đấng Christ, tức là bánh hằng sống từ trời xuống, thì con người không có sự sống trong mình (Giăng 3:36; Giăng 5:24; Mt 4: 4; Dt 2: 4).